

زباده‌ره‌وى مه‌كهن له وه‌سفكردى من هه‌روه‌كو چۆن گاوره‌كان زباده‌ره‌ويان كرد له وه‌سفكردى كورى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌نها به‌نده‌م، بۆيه بلين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله) ويڤه‌مبه‌رى خودا

له عومه‌رى كورى خه‌تابه‌وه -ره‌زاي خواى لئيت- ده‌لئت: گوتم له ويڤه‌مبه‌ر -صلى الله عليه وسلم- بووه كه ده‌يفه‌رموو: «زباده‌ره‌وى مه‌كهن له وه‌سفكردى من هه‌روه‌كو چۆن گاوره‌كان زباده‌ره‌ويان كرد له وه‌سفكردى كورى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌نها به‌نده‌م، بۆيه بلين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله) ويڤه‌مبه‌رى خودا».

[صه‌ححه] [بوخارى گي‌راويه‌تبه‌وه]

ويڤه‌مبه‌رى خودا -صلى الله عليه وسلم- نه‌هى كردوو له زباده‌ره‌وى وتيڤه‌راندى سنوورى شه‌رى له ستايش و وه‌سفكردى به‌و سيفه‌ت و كرده‌وانه‌ى كه تايه‌تن به‌ خواى گه‌وره -سبحانه و تعالى-، وه‌روه‌ها نه‌هى كراوه له وه‌ى بلين غه‌يب ده‌زائيت و ناييت له گه‌ل خواى گه‌وره له ئه‌و يان له هه‌ريه‌كيكى تر بپارئينه‌وه وه‌كو كرده‌وه‌ى گاوره‌كان ده‌ره‌ق به‌ عيسا كورى مه‌ريه‌م -عليهما السلام-، پاشان پرووى كرده‌وه كه ئه‌و به‌نده‌يه‌كه له به‌نده‌كانى خواى گه‌وره، وه‌رمانى كردوو سه‌باره‌تى بلين: به‌نده‌ ويڤه‌مبه‌رى الله

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3406>

